

ZELENÝ ŠTVRTOK C

V duchu sa teraz prenesme do Jeruzalema, a to na miesto, ktoré je pre nás kresťanov jedno zo štyroch najdôležitejších miest nášho náboženstva. Je to Večeradlo na vrchole Sion, kde Pán Ježiš jedol so svojimi učeníkmi poslednú – dá sa povedať – rozlúčkovú večeru. Čo sa tam všetko odohralo, to nám opisujú všetci štyria evanjelisti. Ak sa niekto venujete dôkladnejšiemu čítaniu Písma svätého, tak si určite všimne, že Matúš, Marek a Lukáš nepíšu o umývaní nôh, ale opisujú ustanovenie Eucharistie a sviatosti kňazstva, čo neopisuje Ján. A zase Ján opisuje umývanie nôh, ale neopisuje ustanovenie Eucharistie a sviatosti kňazstva. Prečo?

Myslím si, že je dobré práve teraz sa venovať týmto veľkým udalostiam, ktoré sa stali pri Poslednej večery. Pán Ježiš nám zanechal tesne pred svojím umučením najvzácnejšie dary, a to: Príkaz lásky (vo Večeradle zvyknem pútnikom povedať, že je to akoby ôsma sviatosť), keď apoštolom umyl nohy, potom sám seba v Eucharistii, ďalej sviatosť kňazstva a takzvanú Veľkňazskú modlitbu, keď prosil nebeského Otca za apoštolov, za budúcu Cirkveľ a aj za nás (viď Jn 17, 1-26).

Len povrchný a ľahostajný kresťan by mohol zostať nedotknutý pri spomienke na tieto udalosti pri Poslednej večeri. Pán Ježiš vstal od stola, prepásal sa zásterou, vzal nádobu s vodou a začal postupne rad-radom učeníkom umývať nohy. To bol pre nich taký veľký šok, že nestačili ani reagovať, až na Petra. Aby sme dobre porozumeli, tento Ježišov úkon, tak si pripomeňme, že v tých časoch umývali nohy len otroci svojim pánom. Stávalo sa aj to, ale veľmi málo, že z veľkej úcty a lásky umývali nohy žiaci svojim učiteľom. Preto apoštolom tento Ježišov úkon vyrazil dych. Pán Ježiš ale týmto úkonom jasne ukázal lásku, ktorú hlásal počas troch rokov svojho pôsobenia, najmä k nebeskému Otcovi, čo vyjadril najmä podobenstvom o Márnotratom synovi. Ďalej lásku k ľuďom, ktorú ohlasoval svojím vlastným príkladom, keď kriesil mŕtvych, uzdravoval chorých, odpúšťal hriechy (napr. lotrovi na kríži) a vyhánal zlých duchov. Toto svoje ohlasovanie lásky zavŕšil Pán Ježiš pri Poslednej večeri pred ukrižovaním. Svoju Veľkňazskú modlitbu k Otcovi zakončil týmito hlbokými slovami: *«aby láska, ktorou ma miluješ, Otče, bola v nich»* (Jn 17, 26). Spokojne môžeme povedať – aj v nás.

Vrátim sa k otázke, prečo evanjelista Ján neopísal pri Poslednej večeri ustanovenie Eucharistie. Tu vám, milí moji čitatelia, dávam do pozornosti súkromne a pozorne si prečítať jeho 6. kapitolu reči, ktorú Pán Ježiš povedal v Kafarnaume po zázraku rozmnoženia chlebov a rýb. Nakoľko Ján svoje evanjelium napísal ako posledné, tak jasne vedel, že všetci traja jeho kolegovia opísali ustanovenie Eucharistie. Stačí sa hlboko začítať do spomenutej kapitoly a tam jasne vidíme zhodu presne toho, čo Pán Ježiš povedal vo Večeradle ako napr.: *«Kto je moje telo a pije moju krv..»* (6,54), čo sa zhoduje so slovami pri Poslednej večeri: *«Vezmite a jedzte, toto je moje telo, vezmite a pite, toto je kalich mojej krvi...»* (napr. Mt 26, 26-26). Čiže, vidíme, čo Pán Ježiš predpovedal v Kafarnaume, to presne uskutočnil pri Poslednej večeri. Preto tejto reči v Kafarnaume hovoríme, že je to eucharistická reč. Pán Ježiš veľmi dobre vedel, že v Cirkvi sa bez neho príkaz lásky nebude môcť uskutočňovať. Za dvetisíc rokov sa v nespočetných kostoloch na celom svete slúži nespočetnými kňazmi nespočetné množstvo svätých omší. Každá svätá omša je v podstate druhá Posledná večera. No, nie je to úžasný dar a prejav Ježišovej lásky k nám? Vieme si vôbec predstaviť tú silu, ktorú dostávame z každej svätej omše a z každého svätého prijímania? Nádhorne sa o tom vyjadrila Matka Tereza, keď povedala: *„Prijímam denne dvakrát, raz v kaplnke pri svätej omši a potom na uliciach Kalkaty zakaždým, keď sa dotýkam chudobného alebo zomierajúceho.“* Sama si bola vedomá, že bez Eucharistie by nedokázala také dielo, aké poznáme z jej života a z pôsobenia jej sestier.

Je to povzbudenie aj pre nás. Prosím vás, milí priatelia, ako sa vám dá, často pristupujte k svätému prijímaniu aby sa cez toto prijímanie prehlbovala láska tak v našich rodinách, tiež vo farnostiach, medziľudských vzťahoch aj medzi národmi.

Keď budete dnes večer na svätej omši, zostaňte po jej skončení pri vyloženej Sviatosti Oltárnej a v tichu rozjímajte nad nesmiernymi darmi Pána Ježiša, ktoré nám daroval pri Poslednej večeri. A ktorí zo subjektívnych dôvodov nebudete mať možnosť zúčastniť sa svätej omše, tak si otvorte Sväté písmo a aspoň pol hodiny čítajte udalosti Poslednej večere od hociktorého evanjelistu. Prajem vám bohatý duchovný zážitok.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.